

[Industriministeren]

få besvarelser på de spørgsmål, som udvalget finder, at det vil stille til industriministeren.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er godt, at vi nu i hvert fald får det på tryk, at industriministeren påtager sig ansvaret for forvaltningen af denne lov.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren: Hvad har ministeren tænkt sig at gøre ved det, som Konkurrencerådet har fortalt Folketinget og ministeren om, at alle ejendomsmægleraftalerne er i strid med den gældende ejendomsmæglerlovgivning? Har ministeren dermed sagt, at han accepterer dette ulovlige forhold, indtil Folketinget har vedtaget en anden lov, som lovliggør det ulovlige forhold, eller har ministeren tænkt sig at gøre noget ved det?

Så kunne jeg godt tænke mig at sige til ministeren, at det, jeg spurgte om i forbindelse med skødeskrivningsforbudet, ikke var, hvorvidt jeg eller ministeren syntes om det, men om ministeren ville bekræfte, at det var forbudt Børge Dahl-udvalget overhovedet at beskæftige sig med det. Det stod i kommissoriet, og derfor indeholder Børge Dahl-udvalgets beretning ikke noget om det.

Derfor kunne det måske være en god idé – når vi nu har en ny regering – at vi begynder at beskæftige os med det, hvis det er sådan, at man ønsker, at det her skal være et prisbilligt system. Det er jo det rene vrøvl, at det også kan være en sikkerhed for forbrugeren, at andre kan komme ind.

Ifølge det forslag, ministeren lige har fremsat, præciseres det med al ønskelig tydelighed, at der er to erhverv, der har de nødvendige kvalifikationer, nemlig ejendomsmæglere og advokater, og de kan ikke repræsentere mere end den ene part, så de er der begge to i forvejen – uafhængigt af, hvad ministeren siger. Det er et omsvøbsdepartement at skulle have en slutseddel renskrævet på et advokatkontor og betale flere tusinde kroner for det.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge igen: Vil industriministeren bekræfte, at i Børge Dahl-udvalgets kommissorium var det forbudt at beskæftige sig med den problematik, og at det er grunden til, at vi ikke kan diskutere det i dag?

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg kan love fru Kirsten Jacobsen, at jeg skal sende en kopi af kommissoriet til fru Kirsten Jacobsen; så kan vi fortsætte diskussionen om, hvad der står i kommissoriet.

Jeg vil desuden love fru Kirsten Jacobsen, at jeg vil studere, hvad Konkurrencerådet har sagt, men jeg vil understrege det, jeg afsluttede min tidligere besvarelse med, nemlig at det, jeg ønsker, er at få det forslag, jeg har fremsat for Folketinget, gennemført.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kan herefter konstatere, at industriministeren ikke kender Børge Dahl-udvalgets kommissorium selv. Industriministeren behøver ikke at sende det til mig, jeg kender det udmærket. Men jeg vil anbefale ministeren at gå hjem og læse det og bagefter give udvalget et svar på, om det kunne være muligt og en god idé – for at gøre dette system prisbilligt – at begynde at beskæftige sig med den problematik at fjerne skødeskrivningsforbudet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 230:

Forslag til lov om ændring af lov om Dansk Erhvervsudviklingsfond.

Af industriministeren (Trøjborg).
(Fremsat 17/3 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Nu skal vi til noget mere fredeligt.

Da mit partis ordfører, fru Sonja Mikkelsen, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg fremføre Socialdemokratiets synspunkter.

Jeg vil begynde med at takke industriministeren for dette meget nyttige lovforslag, som er et af de initiativer, der her og nu kan gavne beskæftigelsen og udviklingen i vores erhvervsliv. Det er et godt praktisk eksempel, og det viser jo den interesse, der har været for det.

Det er virkelig dejligt at se, at der i erhvervslivet er så mange kvalificerede og støtteegnede projekter, som har været fremstillet over for Dansk Erhvervsudviklingsfond, siden dens start for et halvt års tid siden. Det er dejligt at se, at den støtteramme på 200 mio. kr. om året, som man lagde, langt fra kan slå til. Det er en skøn situation at stå i, at der trods alt i mange virksomheder er denne iderigdom og denne vilje til udvikling. Selv om vi jo daglig også ser mange sørgelige ting, er det dog dejligt at kunne konstatere, at der er denne samklang i erhvervslivet.

Det, der nu lægges op til, er, at man fordobler aktivitetsniveauet, at de 200 mio. kr. skal blive til 400 mio. kr. Det giver jo mulighed for mange nye initiativer og mulighed for at styrke hele den teknologiske udvikling og udviklingen med hensyn til nye markeder, som vi har så hårdt brug for, for at vort land kan få sig løftet ud af den situation, som det befinder sig i.

Jeg synes også, det er dejligt, at man har konstateret, at der ikke er dynamik nok i navnet Dansk Erhvervsudviklingsfond, ikke go nok til, at det kan give den rigtige markedsføring; nej, der er langt, langt mere go i det mundrette VækstFonden.

Jeg synes også, at man på en god, afbalance-ret måde er i stand til at holde fast i forholdet til fondens egenkapital, som jo også er vigtig med henblik på fremtiden.

Derfor vil jeg sige, at der ikke er nogen tvivl om, at vi her står med et positivt initiativ. Man kan altid diskutere, om fonden skulle have været større, eller om der skulle have været meget mere volumen i den. Men det er jo en diskussion, som vi kan vende tilbage til, når vi skal drøfte det kommende års politik.

I hvert fald er det godt, at man inden for de rammer og de muligheder, der er i Folketinget, har lagt op til, at der sker en udvidelse.

Til slut vil jeg sige, at vi vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når den socialdemokratiske ordfører var ved at bruse over af begejstring for den interesse for at modtage gaver, der har været i visse dele af dansk erhvervsliv, vil jeg gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om det, at man stiller en gavebod op og konstaterer, at der er mange mennesker, der gerne vil have del i gaveboden, er udtryk for, at de pågældende mennesker har behov for gaverne, eller det bare er udtryk for, at når prisen bliver lav nok, så der nærmest er tale om foræring, vil alle selvfølgelig gerne være med.

Mit andet spørgsmål er: Hvor mange af de projekter, som har fået støtte, ville alligevel have været gennemført? For hvis de alligevel ville have været gennemført, er det eneste, vi har fået ud af det her, at skatteyderne nok en gang er blevet plukket i lommeulden.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, at det er dejligt at kunne konstatere nogle sure opstød! Man kunne jo sige, at det var lidt i retning af rønnebærrerne, der var sure, det, vi hørte fremstillet her for lidt siden, og det blev lagt op, som om det var gaver. Nu mener jeg, at der helt konkret – det ved hr. Kim Behnke også – er nogle regler, der skal opfyldes, for at man kan få andel i de midler, der er lagt i VækstFonden. Som jeg også gav udtryk for, er det et halvt års tid siden, man satte det i værk, og selvfølgelig kan man ikke allerede se resultater fra projekterne.

Kai Dige Bach (KF):

Erhvervsudviklingsfonden, som er en del af de initiativer, den borgerlige regering iværksatte for at hjælpe underskoven i den private produktive sektor, er en succes. Selv om Det Konservative Folkeparti ikke pr. definition går ind for erhvervsstøtteordninger, tilsiger tidernes ugunst, at VækstFonden, som den nu fremtidig hedder, er nødvendig. Med de stramme vilkår for finansiering, som markedet i dag byder de virksomheder, som fonden retter sig mod, finder vi det fornuftigt, at fonden får mulighed for

[Kai Dige Bach]

at anvende en del af grundkapitalen til medfinansiering. Den risiko, som der derved vil være, er det jo netop fondens formål at være villig til at løbe, og med den sammensætning, fondens bestyrelse skal have, går vi ud fra, at denne risiko analyseres forsvarligt, så grundideen, at bevare indskudskapitalen intakt, kan efterleves.

De ændringer, som forslaget lægger op til, kan Det Konservative Folkeparti tilslutte sig.

Pia Larsen (V):

I Venstre er vi af den opfattelse, at loven om Dansk Erhvervsudviklingsfond er en af de mest erhvervsvenlige og fornuftige love, Folketinget har vedtaget i nyere tid. Ud over at yde hjælp til selvhjælp til specielt små og mellemstore virksomheder er det særlig gode ved fonden, at dens grundkapital på 2 mia. kr. blev fremskaffet én gang for alle, så vi ikke her i Folketinget skulle have det årlige slagsmål i finanslovforhandlingerne om, hvor mange midler der skal bevilges til erhvervsfremme i det følgende år.

Det er også en stor lettelse for erhvervslivet, at man ved, hvad man kan regne med mere end 1 år frem i tiden. Derfor er det da også helt efter Venstres forventning, at det har vist sig, at fonden er en meget stor succes. Det uheldige er selvfølgelig så, at det har været nødvendigt at afvise en hel del kvalificerede ansøgere, fordi der er sat en grænse på 200 mio. kr., som fonden kan bruge til medfinansiering af virksomhedernes udviklingsprojekter.

Det er således meget fristende uden videre at tilslutte sig regeringens forslag om at forhøje loftet for den samlede medfinansiering til det dobbelte, nemlig 400 mio. kr. om året. Alligevel er vi ikke helt trygge ved denne forhøjelse sådan uden videre. Jeg har bemærket, at det i lovforslaget forudsættes, at fondens kapital forvaltes på en sådan måde, at der ikke er behov for yderligere kapitaltilførsel til fonden, og at fondens nettoforpligtelser aldrig må overstige dens egenkapital. Trods fondens udmærkede bestyrelse føler jeg mig dog ikke særlig overbevist om, at dette vil kunne sikres. Jeg vil gerne bede ministeren forklare, hvordan man er nået frem til beløbet 400 mio. kr. årligt, for det er vel ikke bare et udtryk for, at regeringen ønsker at være dobbelt så god som den tidligere regering.

Der var en særlig grund til, at vi i sin tid, da vi vedtog loven, fastsatte tallet 200 mio. kr. – kombineret med, at grundkapitalen på 2 mia. kr. skulle være intakt efter 4 år. Dengang var der ikke økonomisk basis for at være mere let-sindig, hvis jeg må have lov til at udtrykke det sådan.

Hvis ministeren imidlertid – eventuelt under udvalgsarbejdet – kan retfærdiggøre de 400 mio. kr., er det selvfølgelig ikke Venstre, der siger nej til, at vi i Folketinget via denne fond hjælper endnu flere virksomheder med finansieringen af deres udviklingsprojekter. Men vi frygter som sagt, at den foreslåede lempelse vil kræve yderligere kapitalindskud i forhold til de oprindelige 2 mia. kr., hvilket vil være mod den oprindelige hensigt.

Derfor må jeg på nuværende tidspunkt nøjes med en betinget støtte fra Venstres side til forslaget om at forhøje beløbet for medfinansiering til 400 mio. kr.

Vi har ikke noget imod at ændre navnet til VækstFonden, som den allerede kaldes uden for de tykke mure her i huset.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Rahbæk Møller, ikke kan være til stede, skal jeg her fremføre SF's bemærkninger til forslaget, som i forvejen er blevet rost. Vi skal ikke komme med mere ros i hvert fald, den side af sagen er overstået.

Vi har den holdning, at det for øjeblikket er meget vigtigt at støtte erhvervslivet også set ud fra, at der er alt for mange især af de mindre virksomheder, der står i en situation, hvor de må lukke. Virksomheder underbyder hinanden for øjeblikket. Det er sådan, at det næsten er umuligt at tjene penge, og det skal der trods alt til. Lønninger og den slags skal i hvert fald betales.

Jeg skal her kort sige, at vi godt vil støtte det fremsatte forslag.

Kim Behnke (FP):

Som Folketingets eneste oppositionsparti skal jeg på vegne af dette starte med at sige, at da Dansk Erhvervsudviklingsfond i sin tid blev etableret, var der tale om, at den tidligere regering begik et groft og endnu ikke tilgivet brud på en aftale, for de 2 mia. kr., der blev brugt til at lave denne erhvervsudviklingsfond, var penge, som man havde fremskaffet i samar-

[Kim Behnke]

bejde med Fremskridtspartiet, penge, som det var aftalt skulle bruges til at nedbringe statens gæld, men som i et letsindigt forligsøjeblik blev bortgivet til dette formål.

Det er fortsat tilfældet, og derfor mener vi at have førstefødselsret til de 2 mia. kr. og har stadig væk den opfattelse, at de bedst og mest samfundsgavnligt bliver anvendt til en øjeblikkelig nedbringelse af statens alt, alt for store gæld. Det er ganske vist kun en dråbe i det store Atlanterhav, som gælden i øjeblikket udgør, men ikke desto mindre er det tvingende nødvendigt.

Fru Pia Larsen fra Venstre gav udtryk for, at ideen med fonden var, at man havde disse én gang for alle-bevillinger, og kom senere ind på, at de 200 mio. kr. ikke var tilfældigt valgt, for det var sådan cirka udtryk for, hvad man kunne forvente at 2 mia. kr. gav i renteafkast om året, sådan at de 2 mia. kr. fortsat var intakte.

Når man nu forhøjer beløbet fra 200 til 400 mio. kr., har det den helt naturlige konsekvens, at man kan lægge en lineal i kalenderen og sætte kryds ved den dag, de 2 mia. kr. er spist op, for 200 mio. kr. om året vil nogenlunde svare til, hvad man kunne få i afkast af de 2 mia. kr. Når man bruger det dobbelte af afkastet, betyder det, skulle jeg hilse og sige, at egenkapitalen, i dette tilfælde de 2 mia. kr., stille og roligt spises op. Og det »stille og roligt« er endda ganske hurtigt, når man bruger 400 mio. kr. om året og kun får de 200 mio. kr. i forrentning. Som årene går – det er simpel renteregning – vil renteafkastet heller ikke længe være 200 mio. kr., men tilsvarende mindre år for år.

Så dette forslag med de 400 mio. kr. betyder en afvikling af fonden. Det burde vi selvfølgelig i Fremskridtspartiet være tilfreds med, men ikke med, at pengene bruges på denne her måde. Vi har også den helt klare fornemmelse – jeg har ingen referencer, men vi har den klare fornemmelse, at det, der sker, er, at man vedtager dette lovforslag, så man overholder finanslovforslaget for 1993, og måske allerede fra 1994 eller 1995 kommer der så en post på finansloven, der hedder suppleringsafkast til VækstFondens kapital. Tiden vil vise, om jeg også i denne forbindelse får ret. Jeg har stærkt på fornemmelsen, at jeg gør det.

Vi er modstandere af dette her, og vi mener, at det, der skal til for at få vækst i dansk er-

hvervsliv, er lempelser og ikke tilskud. Tilskud er, som når man giver en narkoman narkotika: Der skal mere og mere til, og abstinenserne bliver værre og værre for hver gang, sprøjten har været der. Det samme er tilfældet med erhvervslivet. Erhvervslivet bliver gjort til tilskudsnarkomaner, og det skal man ikke gøre, man skal lempe vilkårene.

Det er ikke nogen løsning at helbrede narkomanerne ved at fylde mere narkotika i dem, men ved at få dem ud af det sociale miljø, de dårlige forhold, de lever under, og det samme er tilfældet med erhvervslivet. Erhvervslivet får vækst, erhvervslivet får fremgang, hvis man gør dets generelle forhold bedre, ikke ved at man giver tilskud.

Derfor skal vi afvise dette forslag, lige så vel som vi i sin tid afviste etableringen af selve fonden.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har lyst til at gøre et par bemærkninger. Den ene er i forbindelse med sigtet med lovforslaget. Sigtet med lovforslaget er netop, at vi skal blive bedre til at klare de store udfordringer også hos de små og mellemstore virksomheder. Vi har troen på, hr. Kim Behnke, at der her ligger et udviklingspotentiale, som også kan være med til at udvikle dansk erhvervsliv, således at dansk erhvervsliv kan tjene nogle penge hjem og man netop kan få de store underskud væk. Dermed kan man ikke sige, at der er modstridende opfattelser med hensyn til sigtet.

Den anden ting, jeg har lyst til at gøre en lille bemærkning om, er væksten og det med narkomanerne, som man her sammenlignede med. Jeg vil gerne sige, at jeg ser det lidt anderledes. Jeg ser det på den måde, at det drejer sig om, at man er med til at stimulere områder, som erhvervslivet ikke selv er i stand til at løfte. Og vi må indrømme, at der i disse krævende tider er behov for, at der gøres en større fælles indsats.

Der gøres mange indsatser i dag med hensyn til det danske erhvervsliv, men en af de væsentlige, en af dem, der er med til at give nye muligheder, er det, der ligger i VækstFonden. Der er masser af rådgivning og vejledning og andre ting, men der er også behov for, at der kommer nogle kroner til, så man kan udvikle nogle ting.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når der er forskel på hr. Ole Vagn Christensens og min opfattelse af, hvordan vækst skabes, har det jo sine naturlige årsager. Hr. Ole Vagn Christensen er inkarneret socialist og tror på et samfund med en offentlig regulering af erhvervslivet. Jeg har den modsatte opfattelse. Jeg er liberalist, og jeg tror på, at væksten skal ske ude i erhvervslivet, og at den skal være uden politisk kontrol og politisk styring.

Når man giver disse tilskud, uddeler man jo ikke bare milde gaver til højre og venstre. Nej, der sker en udvælgelse. Dette forslag er netop fremkommet, fordi nogle har fået nej, og de, der har fået nej, er i dag i en dårligere konkurrencesituation, end de var før, hvor ingen fik noget. Der sker en udvælgelse, og det er indirekte politisk bestemt, hvem der skal have gaver, og hvem der ikke skal have gaver. Denne politiske kommissærstyring af et samfund er jeg modstander af.

Men hr. Ole Vagn Christensen er selvfølgelig som ideologisk socialist tilhænger af det system, og det skal hr. Ole Vagn Christensen være velkommen til. Men baggrunden for, at vi ikke kan blive enige, er, at vores ideologiske udgangspunkt befinder sig i hver sit verdenshjørne. Den vækst, der skal være i dansk erhvervsliv – og den er der brug for – kommer ved, at erhvervslivet får frihedsgrader, ved, at erhvervslivet får vækstmuligheder, og ved, at man fjerner nogle af de byrder, de sidste 30 års midtersocialisme i Danmark har pålagt dansk erhvervsliv.

Dette her har været prøvet før. Hvis dette virkelig var løsningen, havde vi ikke efter 30 års midtersocialisme i Danmark haft 350.000 arbejdsløse, vi havde ikke haft en statsgæld på 650 mia. kr. osv. Forsøget har været gjort. Resultatet var, at patienten døde.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal afholde mig fra at gå ind i en idé-mæssig diskussion med hr. Kim Behnke. Men jeg vil godt understrege, at Danmark er et lille land, Danmark har en lille befolkning, og Danmark har mange små og mellemstore virksomheder, som har et potentiale i sig. Man gør selv opmærksom på, at kan vi finde hinanden

– amter, kommuner, stat og de forskellige ordninger – kan vi også få det til at udvikle sig.

Jeg vil bede hr. Kim Behnke om at læse lederen i Dansk Industri. Det kan man i hvert fald ikke kalde et socialistisk foretagende.

Sonja Albrink (CD):

CD ser meget positivt på det lovforslag, industriministeren her har fremsat. Lovforslaget giver VækstFonden mulighed for en mere fleksibel anvendelse af sin grundkapital. Det er der brug for ude omkring i de mindre virksomheder. De har brug for en aktiv medfinansiering til f.eks. markeds- og teknologiuudvikling. Et hav af rapporter har i løbet af de seneste år vist, at også her har de mindre virksomheder problemer.

Med dette lovforslag forbedrer vi de mindre virksomheders finansieringsforhold. Den høje realrente og ikke mindst den høje arbejdsløshed betyder, at der er et akut behov for en forbedring af finansieringsvilkårene. Man kan ikke klandre de finansielle institutter for de mindre virksomheders finansieringsproblemer. De har haft store tab netop på den type virksomheder. Derfor er det forståeligt nok, at deres kreditpolitik er blevet mere restriktiv. Den finansielle verden har det heller ikke for godt i forvejen.

De mindre virksomheder har problemer ud over det sædvanlige, og det er af stor samfundsøkonomisk betydning, at heller ikke den del af erhvervslivet får det dårligere. Det er de mindre virksomheder, der skaber den beskæftigelse, som de store virksomheder på grund af internationale konkurrencehensyn og store produktivetsforbedringer ikke kan klare.

Med dette lovforslag, der er en del af regeringens erhvervspakke, er det første skridt efter CD's mening taget i retning af en styrkelse af erhvervspolitikken og dansk erhvervsliv. Erhvervslivets vigtighed for det danske samfund er for stor til, at der ikke gribes sikrende ind.

CD anerkender, at denne erhvervspakke ikke alene kan vende udviklingen i løbet af kort tid. Derfor glæder det også CD, at regeringen arbejder videre på dette område. Der er brug for flere nye konstruktive initiativer.

Måske er det ikke nok kun at sikre lånemuligheder for mindre virksomheder. Mange mindre virksomheder har svært ved at starte en vækstproces, at komme fra et plateau til et an-

[Sonja Albrink]

det. Derfor mener CD, at der bør skabes mulighed for at styrke de mindre virksomheders egenkapital. Her vil institutionelle investorer være en oplagt mulighed at drage ind i billedet. Her gør det ikke noget, at man skæver til udlandet. Norditalien, Sydengland og Syd-tyskland er nogle af de regioner i Europa, der klarer sig bedst. Det kunne være, man kunne hente ideer her.

CD vil se meget positivt på dette forslag under udvalgsbehandlingen.

Hans Larsen-Ledet (RV):

Mit partis ordfører kan ikke være til stede, og det er min opgave at komme med nogle radikale synspunkter til det foreliggende lovforslag.

Vi oplever nu, at Dansk Erhvervsudviklingsfond ændrer navn til VækstFonden, og vi er fra radikal side afslappede over for denne navneændring. Det er selvfølgelig vigtigere, at loven virker efter hensigten og det behov, der er. Uden at trække ekstra på statskassen kan man få næsten den dobbelte virkning.

Vi hilser også fra radikal side med tilfredshed de forbedrede muligheder, der bliver for mindre virksomheders medfinansiering af teknologiske udviklingsprojekter. Vi tror, det er uhyre vigtigt med hensyn til vores beskæftigelse, med hensyn til vores valutaforhold, at vi er opmærksom på disse forhold.

Til sidst kan jeg ikke lade være med at sige, at vi glæder os over den realistiske bekendelse, vi lige har hørt fra den konservative ordfører, hr. Kai Dige Bach. Det skal nok blive et godt udvalgsarbejde.

Merethe Due Jensen (KRF):

Dette lovforslag får Kristeligt Folkepartis fulde støtte, dels fordi vi naturligvis er bundet af finanslovaftalen, men også fordi der gennem dette lovforslag lægges op til en forbedring i forhold til den oprindelige aftale.

Det er utrolig vigtigt, at vi får sat mere skub i erhvervslivet, så der kan skabes nogle flere arbejdspladser. Med dette lovforslag er der skabt nogle muligheder, som jeg håber erhvervslivet hurtigst muligt vil benytte sig af, så vi snart kan se en ændring af den næsten håbløse beskæftigelsessituation. Med den seneste nedsættelse af bankrenten og et forventet ja den 18. maj ser tingene dog lidt lysere ud.

Lovforslaget får som nævnt vores fulde støtte.

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg vil gerne takke for de mange positive bemærkninger og sige til hr. Hans Larsen-Ledet, at jeg ligesom hr. Hans Larsen-Ledet er ret lidenskabsløs over for, hvilket navn fonden skal have i fremtiden. Imidlertid er det blevet bestemt af andre end mig, at det navn, man bruger i almindelig omtale af fonden, er VækstFonden, og jeg synes i og for sig også, det er et ganske udmærket navn. Den er nu kendt under den betegnelse. Lad os så slå det fast.

Jeg vil gerne sige, at jeg naturligvis også har bemærket de positive signaler fra Det Konservative Folkeparti, som hr. Hans Larsen-Ledet havde bemærket, og jeg er selvfølgelig glad for og noterer med tilfredshed, at Det Konservative Folkeparti er kommet over den første umiddelbare reaktion efter at have mistet retten til at sidde på ministertaburetterne: at man skulle være imod næsten hvad som helst. Jeg tager det som udtryk for, at Det Konservative Folkeparti har fundet, at der her var et forslag, som der i høj grad var behov for, og et forslag, som var vel gennearbejdet, og som dokumenterede, at det ville have en gavnlig effekt på en række små og mellemstore virksomheders behov for mere risikovillig kapital, end der er mulighed for at stille til rådighed i øjeblikket.

Netop det at stille risikovillig kapital til rådighed for innovative projekter i små og mellemstore virksomheder medfører naturligvis, at der er tale om, at man risikerer tab.

Imidlertid tror jeg, jeg kan berolige fru Pia Larsen og levere den beregning, der ligger til grund for den øgede risiko, vi er med til at ville tage netop i en situation, hvor der er særskilt behov for en øget indsats og en håndsrækning – den beregning, der betyder, at der vil være al mulig sikkerhed for, at grundkapitalen på de 2 mia. kr. vil kunne bevares intakt.

Det er klart, at hvis man bevæger sig ud i hr. Kim Behnkes tankegang om, at alle pengene er tabt, ja, så kan vi også hurtigt lave en fremskrivning, der inklusive rentes rente-beregning viser, hvor hurtigt grundkapitalen er tabt og fonden må ophøre med sin virksomhed. Imidlertid har jeg ikke fantasi til at forestille mig, at fonden taber mere end 50 pct. af sin investerede kapital, og af de beregninger, et revisionsfir-

[Industriministeren]

ma har lavet, vil man også kunne se, at der er en meget høj grad af sikkerhed for, at vi kan bevare grundkapitalen på de 2 mia. kr.

Imidlertid er det selvfølgelig rigtigt set, at hvis vi ikke havde inddraget grundkapitalen i finansieringen, ville der være tale om, at vi ville se en stadigt voksende grundkapital. Det ville sige, at vi om 10 år havde en betydelig større grundkapital end 2 mia. kr., fordi der kun ville være tale om, at vi anvendte renteafkastet til aktive investeringer.

Jeg tror, at alle de positive bemærkninger, der er kommet her, er udtryk for forståelse for, at der netop i den situation, vi er i med de vanskelige finansieringsvilkår, der er gældende for især små og mellemstore virksomheder specielt med henblik på finansiering af innovative projekter, er behov for, at vi gør en ekstra indsats.

Dér er det så, vi tillader os at sige, at det ikke er nogen selvstændig målsætning for os, at grundkapitalen skal vokse så meget som overhovedet muligt. Målsætningen er, at vi skal gøre en ekstra indsats nu, og at vi skal lægge os meget fast på, at bestyrelsen i VækstFonden fører en politik, der sikrer, at grundkapitalen på de 2 mia. kr. er intakt.

Jeg siger tak for de positive bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Nu skulle dette her nødig udvikle sig til en time på merkonomstudiet eller sådan noget, men industriministerens beregninger holder jo ikke.

Når man i år 1, som er gået, har udbetalt 200 mio. kr. og i år 1 får forrentet sine 2 mia. kr. med et renteafkast svarende til 200 mio. kr. – for nu at gøre det nemt; vi kunne også regne med 9 3/4 pct.s rente og sådan noget, men det tillader tiden ikke – og når man så i år 2 udbetaler 400 mio. kr., så er de penge, der blev udbetalt i år 1, jo ikke kommet tilbage endnu. Når de 400 mio. kr. er udbetalt i år 2, er der ikke længere 2 mia. kr. tilbage i fonden. Så er der kun 1,8 mia. kr. tilbage.

I år 3 er hverken de 200 mio. kr. eller de 400 mio. kr. nået at komme tilbage endnu, så dér går man ud og betaler yderligere 200 mio. kr. Nu har man kun fået 180 mio. kr. i rentetilskrivning, hvorfra der så skal trækkes 400 mio. kr. Så er vi nede på 1,4 mia. kr. i fonden osv.

Pengene kommer ikke tilbage igen så hurtigt, som ministeren giver udtryk for. Pengene er sat ud i projekterne, hvor de står i indtil flere år. Og derfor har ministeren ikke de legoklodser at bygge med, som ministeren gav udtryk for.

Industriministeren (Trøjborg):

Hr. Kim Behnke glemmer at tage højde for, at den investerede kapital også bliver forrentet, at de lån, der ydes fra fondens side, forrentes lige så vel som investeringer i f.eks. statsobligationer. Der er imidlertid større risiko for, at der kan opstå tab i forbindelse med lånefinansiering af innovative projekter, og den kalkulation har vi naturligvis indregnet.

Men jeg er meget villig til at levere revisionsfirmaets beregning til udvalgsarbejdet. Jeg tror også, at med den beregning, vi kan fremstille for udvalget, vil fru Pia Larsens bekymringer blive fejtet af bordet, således at også partiet Venstre vil kunne støtte forslaget.

Men jeg forstår, at af ideologiske grunde er hr. Kim Behnke grundlæggende imod, og det er der nok ikke meget at gøre ved her ved første behandling af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg takker for ministerens seneste svar om, at vi kan få oversendt noget dokumentation til udvalget, for jeg synes, ministerens første besvarelse mere var ord som i lovforslaget og ikke så meget tal. Jeg synes, ministeren tog udgangspunkt i det, der ville være best case for forløbet, og dér er jeg måske mere pessimist og tænker på worst case, hvis der skal være en kapital tilbage efter nogle år.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at i det tilfælde, at grundkapitalen voksede på grund af, at der kom flere penge i kassen, ville Venstre være de første til at se på, om vi på det tidspunkt skulle udvide loftet for medfinansiering. Det er der ingen tvivl om. Det er ikke meningen, at vi skal samle penge til bunke i den fond.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ministeren forsøger at sandsynliggøre, at fondens kapital ikke gradvis spises op, med ar-

[Kim Behnke]

gumentet om, at der sker en forrentning af de penge, der er udestående, men den forrentning er jo lavere. Hvis den ikke var lavere, var der ingen grund til, at virksomhederne henvendte sig til fonden.

Jeg glæder mig til at se de revisionsberegninger osv., ministeren kan fremstille. Som fru Pia Larsen var inde på, kan man selvfølgelig lave nogle beregninger, hvor man forventer, at stort set alle penge kommer tilbage. Men ministerens ord her i dag var, at man forventer, at cirka halvdelen af de penge, der sendes ud, bliver tabt. De bliver så heller ikke forrentet. Så vil det altså være sådan, at det er simpelt at sætte et kryds i kalenderen ved den dag, hvor fonden er spist op.

Men jeg glæder mig til at se ministerens beregninger. Så kan vi fortsætte diskussionen på baggrund af dem.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder.

Af industriministeren (Trøjborg).
(Fremsat 17/3 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Igen står vi med et positivt lovforslag, som giver nogle udvidelsesmuligheder, og igen er vi

i den situation, at vi altid kan diskutere – det kan vi jo blive ved med, indtil vi har et paradis – om indsatsen er stor nok.

Jeg vil godt indledningsvis sige, at det, der var dejligt, var, at vi i forbindelse med finanslovaftalen blev enige om, at vi måtte have en sådan garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og til nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder. Vi ved også, at der ved disse forhandlinger foregik drøftelser på baggrund af to forslag, ét fra den tidligere regering og ét fra Socialdemokratiet.

Vi kender også den alvorlige baggrund for, at det var nødvendigt, at man gik ind og stimulerede bankernes muligheder. Det var den store krise i finanssektoren og dermed de manglende finansieringsmuligheder.

Vi må også konstatere, at dette problem ikke er blevet mindre her i 1993 – det har der allerede været mange eksempler på – og det er derfor rigtigt, som regeringen har gjort det, at tage loven op til ny vurdering af, om tiltagene er bedst muligt skruet sammen, for at vi kan være med til at løse den krise, der er på dette område.

Derfor er det også nogle gode initiativer, man her har lagt op til ved at sige, at det også skal omhandle de nye områder inden for erhvervssektoren, nemlig hele spørgsmålet om servicesektoren.

Det er også rigtigt, at staten ikke behøver at have så stor en præmie ved denne her ordning, og at man derfor har sat præmien ned.

For det tredje er det også en god ting, at man prøver at sige til bankerne og finansieringsinstitutterne, at vi med dette lovforslag gør vores risikovillighed større. På den måde er der mulighed for, hvis man har afsat penge – og det har man jo i pengeinstitutterne – at tage flere projekter ind og dermed øge mulighederne.

Jeg synes også, det er rart, at ministeren lægger op til, at vi får lettet administrationen og også på den måde får gjort ordningen attraktiv, samtidig med at man holder sig inden for det, der var aftalt i forbindelse med finansloven.

Det her er et andet af de forslag, der ligger i regeringens erhvervsplan, og vi vil også medvirke til, at vi hurtigst muligt får dette lovforslag gennemført.

Per Tærshøl (KF):